

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 46/26

Luxemburg 24. marca 2026

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-767/23 | [Remling]¹

Vnútroštátny súd posledného stupňa musí vždy odôvodniť svoje odmietnutie predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku

Aj v prípade, že takýto súd je oprávnený zamietnuť odvolania na základe stručného odôvodnenia, musí v každom prípade osobitne a konkrétne uviesť dôvody, prečo sa uplatňuje jedna z výnimiek z povinnosti predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania

V tejto veci mal Súdny dvor rozhodnúť o zlučiteľnosti možnosti, ktorú holandské právo poskytuje najvyššiemu súdu, zamietnuť odvolanie len na základe stručného odôvodnenia, s právom Únie. Cieľom takejto legislatívy bolo v záujme riadneho výkonu spravodlivosti skrátiť dĺžku súdnych konaní a umožniť tomuto súdu venovať viac času dôležitým veciam. Súdny dvor po tom, čo zdôraznil zásadnú úlohu prejudiciálneho konania vo všeobecnosti a osobitne povinnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania pre súdny systém Únie, pripomenul, že najvyšší súd má povinnosť podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, od ktorej môže byť oslobodený len v troch situáciách: ak nastolená otázka práva Únie nie je relevantná, ak dotknuté ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu Súdneho dvora, alebo ak je tento výklad taký jasný, že neponecháva priestor na žiadne dôvodné pochybnosti. Ak najvyšší súd usúdi, že sa nachádza v jednej z týchto troch situácií, musí odôvodniť svoje odmietnutie obrátiť sa na Súdny dvor, pričom v každom prípade musí osobitne a konkrétne uviesť dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru nie je potrebné obrátiť sa na Súdny dvor. Takýto súd môže v tejto súvislosti prevziať dôvody, ktoré uviedol súd nižšieho stupňa v danom spore, pokiaľ tento súd vysvetlil, prečo sa na vec vzťahuje jedna z troch vyššie uvedených situácií.

Marocký štátny príslušník, ktorého manželka a deti majú bydlisko v Holandsku a sú holandskými štátnymi príslušníkmi, podal v Holandsku žiadosť o povolenie na pobyt platné na celom území Európskej únie. Keďže táto žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že už mal povolenie na pobyt v Španielsku, podal žalobu na súd v Haagu zasadaajúci v Utrechte (Holandsko). Vzhľadom na to, že aj táto žaloba bola zamietnutá, podal odvolanie na holandskú Štátnu radu. Tento súd bol toho názoru, že odpoveď na otázku výkladu práva Únie, ktorú vzniesol marocký štátny príslušník, jasne vyplýva z judikatúry Súdneho dvora. Z tohto dôvodu nebol povinný predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania a mohol o veci rozhodnúť tak, že svoje rozhodnutie odôvodnil stručne.

Túto možnosť použiť stručné odôvodnenie stanovuje vnútroštátny zákon o cudzincoch. Odráža rovnováhu, ktorú chcel holandský zákonodarca dosiahnuť medzi snahou zovšeobecniť možnosť podať odvolanie v každej veci týkajúcej sa cudzineckého práva a potrebou umožniť Štátnej rade sústrediť svoje preskúmanie na otázky, ktoré si vyžadujú odpoveď v záujme jednoty práva, rozvoja práva alebo súdnej ochrany vo všeobecnosti.

V tejto súvislosti Štátna rada, ktorá si kladie otázku, či musí podrobne uviesť dôvody, pre ktoré sa domnieva, že nie je povinná podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, rozhodla obrátiť sa na Súdny dvor.

Súdny dvor vo svojom rozsudku najprv pripomenul, že vnútroštátne súdy, proti ktorých rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok, majú povinnosť podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorá však zahŕňa tri výnimky (chýbajúca relevantnosť vzniknutej otázky práva Únie; existencia rozhodnutia Súdneho dvora, ktorý už vyložil dotknuté pravidlo práva Únie, alebo existencia *acte clair*).²

Preto vzhľadom na **základnú úlohu prejudiciálneho konania v právnom poriadku Únie**, ak taký súd rozhodne neobrátiť sa na Súdny dvor na základe jednej z týchto výnimiek, **musí byť jeho rozhodnutie v každom prípade odôvodnené a musí teda uviesť osobitné a konkrétne dôvody, s ohľadom na príslušné skutkové a právne okolnosti, pre ktoré sa v dotknutej veci uplatní jedna z týchto troch výnimiek.**

Skutočnosť, že členský štát povoľuje súdu použiť stručné odôvodnenie s cieľom zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti skrátením dĺžky súdnych konaní, na tom nič nemení. Aj v takej situácii je najvyšší súd naďalej **povinný osobitne a konkrétne uviesť dôvody, pre ktoré sa domnieva, že nepodanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor je odôvodnené.**

V tejto súvislosti sa môže vnútroštátny súd stotožniť s dôvodmi, ktoré v dotknutom spore uviedol súd nižšieho stupňa, pokiaľ tento súd vysvetlil dôvody, pre ktoré sa buď domnieval, že vzniknutá otázka práva Únie nie je relevantná, alebo dotknuté ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu Súdneho dvora, alebo tento výklad je taký jasný, že neponecháva priestor pre žiadne dôvodné pochybnosti.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Zostaňte v spojení!

¹ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

² Rozsudky zo 6. októbra 1982, Cilfit, [C-283/81](#), a zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, [C-561/19](#) (pozri tiež tlačové komuniké [č. 175/21](#)).